

ישיבת נתיב מאיר - כיתה ח/1

שיעור גמרא – מסכת בבא מציעא – פרק שישי - השוכר את האומנין

פרק זה עוסק בדיני הטעיות !

בעקרון, אדם אסור לו להטעות את חברו! האיסור להטעות חבר, או כל אדם, מקורו אולי מתחיל ב-לאוו בתורה של "ולפני עוור לא תתן מכשול" (ויקרא פרשת קדושים פרק יט' יד')

אלא שהאיסור הזה עוסק בדינים של בין אדם לחבירו, שחבר אסור לו לתת עצה מכשילה לחבר אחר גם כשהוא לא יודע שזה כבא להכשיל אותו.

הפרק שלנו עוסק בדיני ממונות: **אדם שהטעה חבר במזיד, האם ומתי הוא חייב לשאת בנזק.**

משנה א' :

המושג אותו נבאר וסביבו נדון בגמרא הוא: "**תרעומת**".

השאלות שנשאל: "והטעו זה את זה" - **מי הטעה את מי?**

מי הם האומנין? _____.

בגמרא :

מה למדים מדיוק הגמרא : חזרו זה בזה לא קתני אלא הטעו זה את זה?

_____.

מי הטעה את מי לפי הדיוק של הגמרא? _____.

מהי הדוגמא של הגמרא למקרה של פועלים שהטעו זה את זה ? העתק את שלשון הגמרא : " דאמר ליה בעל הבית _____

ואזל _____."

ביאור המשפט : _____ בעה"ב _____.

_____.

הגמרא מביאה כמה אפשרויות של הטעיות :

1. אמר בעה"ב לשליח שלו, " לך תשכור לי פועלים ב _____ והלך הוא ואמר לפועלים

שבעה"ב אמר לו לשכור אותם תמורת _____.

2. אמר בעה"ב לשליח " לך תשכור לי פועלים ב _____ והלך הוא ואמר להם תמורת

_____.

ביאורי מילים לסוגיא א'

1. לא קתני – לא שנינו.

2. דאטעו – שהטעו .

3. אהדדי – אחד את השני .

4. היכי דמי – איך מדובר.

5. דאמר ליה – שאמר לו.

6. זיל – לך .

8. ואזל איהו - _____.

9. ואטעינהו - _____.

10. בתלתא - _____.

11. מאי עבידתיה – מה עושה כאן.

12. סבור וקביל – הסכים וקיבל.

